

NHẬN DIỆN NGUỒN LỰC SINH THÁI - VĂN HÓA TỈNH AN GIANG: GIAO HÒA - NHÂN VĂN - HIỆN ĐẠI

PGS.TS. Nguyễn Ngọc Thơ

TS. Nguyễn Thanh Phong

ThS. Trần Thanh Tùng

Tóm tắt: An Giang là một trong rất ít địa phương sở hữu nguồn lực đa dạng của tự nhiên - sinh thái đất liền ở Nam Bộ và sự giao hòa tộc người và văn hóa tộc người ở khu vực hạ lưu sông Mê Kông. Tính giao hòa trời và đất, núi Thất Sơn và dòng Cửu Long, cùng sự giao thoa văn hóa chặt chẽ giữa các dân tộc Việt, Khơ Me, Hoa và Chăm đã tạo dựng nên cho An Giang một diện mạo văn hóa hết sức đặc biệt, đậm chất nhân văn, hiện đại pha lẫn nhiệm màu. Tất cả các nguồn lực ấy là nền tảng và là tác lực để Đảng bộ, Chính quyền và nhân dân tỉnh An Giang phấn đấu xây dựng tỉnh thành một địa phương hiện đại, văn minh.

Bài viết này đứng ở góc nhìn văn hóa học liên ngành với quản lý văn hóa, nhân học, tôn giáo học và du lịch học, áp dụng lý thuyết sinh thái văn hóa của Julian Steward (1972), lý thuyết sáng tạo truyền thống của Eric Hobsbawm (1983) và một phân tri thức dịch học để nhận diện giá trị nguồn lực sinh thái - nhân văn tỉnh An Giang và đúc kết thành các giá trị cốt lõi và định hình thương hiệu văn hóa - du lịch địa phương. Nghiên cứu này được tiến hành chủ yếu bằng phương pháp định tính (phân tích tài liệu thành văn, khảo sát thực địa, điền dã dân tộc học), bước đầu xác định ba giá trị cơ bản gắn với tọa độ không gian - chủ thể - thời gian văn hóa tỉnh An Giang là giao hòa - nhân văn - hiện đại.

Từ khóa: An Giang, nguồn lực sinh thái - văn hóa, giao hòa, nhân văn, hiện đại.